

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/325/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712209710
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3712209710.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovvej a JUDr. Eriky Zajacovej v právnej veci navrhovateľa Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o., Žabotova 2/B, Bratislava, IČO: 36 866 881 proti odporcovi Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, W. A., o zaplatenie 94,93 Eur istiny a prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19. februára 2013, č.k. 4C/21/2013-46, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 64,46 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 10.06.2010 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. O trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že medzi účastníkmi vznikol obchodno-právny vzťah zo zmluvy o bežnom účte uzatvorenej podľa § 708 a nasl. Obchodného zákonníka ako je to výslovne uvedené v Zmluve o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 22.02.2007. Mal za preukázané, že na základe uzatvorenej zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi službu prečerpanie účtu, ktorú odporca využil a osobný účet prečerpal o sumu 64,46 Eur a túto navrhovateľovi nezaplatil. Navrhovateľ účtoval odporcovi sankčný úrok z omeškania v sume 30,47 Eur, avšak i napriek výzve na predloženie sadzobníka, z ktorého by mal vyplývať uplatnený sankčný úrok v takejto výške, navrhovateľ takýto dôkaz nepredložil. Súd prvého stupňa teda nemal výšku sankčného úroku preukázanú, a preto v tejto časti návrh zamietol a návrhu vyhovel len v časti o zaplatenie 64,46 Eur a úrokov z omeškania z uvedenej sumy od 02.06.2010.

Proti rozsudku okresného súdu, a to jeho výroku, ktorým bol zamietnutý návrh a rozhodnuté o náhrade trov, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie. V odvolaní poukazoval na to, že na výzvu súdu odpovedal vyjadrením zo dňa 12.11.2012, ktorého prílohu tvorí aj sadzobník poplatkov. Poukázal aj na články 1 a 7 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorých za poskytovanie bankových produktov a úkonov s nimi súvisiacich je banka oprávnená si účtovať poplatky podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov banky v platnom znení. Za sankčný poplatok sa považuje zmluvná pokuta spojená s porušením, resp. neplnením ustanovenia zmluvy vrátane týchto VOP zo strany klienta, resp. inej osoby. Odporca nepochybne neuhradil debetný zostatok, a preto navrhovateľ má nárok aj na zaplatenie sankčného úroku (zmluvnej pokuty) vo výške 30,47 Eur.

Odporca vo vyjadrení, označenom ako „odvolanie“ uviedol, že po vyhlásení prvostupňového rozsudku zaplatil navrhovateľovi sumu, priznanú rozsudkom.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku, ktorým bol zamietnutý návrh na začatie konania a rozhodnuté o náhrade trov prvostupňového konania a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia. Navrhovateľ vo svojom odvolaní výslovne neoznačuje ani jeden z tam uvedených dôvodov na odvolanie, avšak z jeho obsahu je zrejmé, že súdu prvého stupňa vyčíta nesprávne právne posúdenie veci (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

Podľa súdnej praxe sa za nesprávne právne posúdenie považuje mylná aplikácia a výklad právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Súd prvého stupňa návrh na začatie konania považoval za opodstatnený v rozsahu istiny, t.j. nesplatenej časti prečerpaného debetného zostatku vo výške 64,46 Eur, ako aj úrokov z omeškania z tejto sumy od 10.06.2010, tak, ako boli navrhovateľom v návrhu na začatie konania uplatnené.

V tejto časti sa odvolací súd napadnutého rozsudku nedotýkal, pretože proti tomuto výroku odvolanie nesmerovalo, a tak nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Z výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý nadobudol právoplatnosť, vyplýva, že navrhovateľ bol so svojím nárokom čiastočne úspešný a najmä bol úspešný v základe uplatňovanej pohľadávky, keď bolo návrhu vyhovieť ohľadne zaplatenia debetného zostatku.

Navrhovateľ si uplatňoval zároveň ako istinu voči odporcovi aj ďalšiu sumu, a to 30,47 Eur, ktorú označoval ako sankčný úrok z omeškania, s tým, že ide o sumu v súlade s výpisom z účtu z peňažného ústavu, ktorým navrhovateľ deklaruje, že údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavujú aktuálny záväzok toho-ktorého dlžníka k rozhodujúcemu dátumu v zmysle zmluvy.

Zo spisu ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa svojím uznesením zo dňa 11. októbra 2012, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa 16.10.2012, vyzval navrhovateľa, aby v lehote 10 dní doplnil svoj návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 02.08.2012, najmä tak, aby riadne vyšpecifikoval žalovanú sumu a uviedol, aká suma predstavuje reálne vyčerpané peňažné prostriedky odporcom a aká suma predstavuje úroky a v akej výške a predložil súdu sadzobník, z ktorého vyplýva uplatnený sankčný poplatok vo výške 30,47 Eur a akým výpočtom dospel k tejto sume. Navrhovateľ v stanovenej lehote na výzvu nereagoval, a preto bol súdom prvého stupňa listom zo dňa 10.12.2012 urgovaný o doplnenie návrhu. Zo spisu nevyplýva, že by navrhovateľ reagoval aj na ďalšiu výzvu, keď listom zo dňa 07.02.2013 len ospravedlňuje svoju neúčast' na pojednávaní a žiada, aby vec bola prejednaná v neprítomnosti navrhovateľa v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., pričom bolo prihliadnuté na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy s tým, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu, vrátane príslušenstva a trov konania.

K odvolaniu navrhovateľ pripojil „vyjadrenie k uzneseniu zo dňa 11.10.2012“, ktoré malo byť vyhotovené 12.11.2012 a jeho súčasťou je aj sadzobník poplatkov. Z neho vyplýva, že Dexia banka Slovensko a.s. je oprávnená na poplatky, a to za zriadenie, resp. prehodnotenie debetného limitu 1,5 % z objemu

PP minimálne 200 SKK, ďalej za správu úverového účtu 0,00 SKK, za zriadenie debetného limitu pre klientov hypotekárnych úverov a Dexia hypopôžičky 0,00 SKK, obchodnú úrokovú sadzbu 16,19 % p.a., sankčnú úrokovú sadzbu 20 % p.a., ďalej potvrdenie a súhlasy na žiadosť klienta 300 SKK, poplatok za upomienku 50 SKK, poplatok za výzvu 150 SKK. Aj keď to navrhovateľ výslovne neuvádza, možno uzavrieť, že uplatňovanú sumu 30,47 Eur predstavuje sankčná úroková sadzba, ktorá má činiť 20 % ročne, avšak navrhovateľ v žiadnych svojich podaniach nevykonal výpočet tejto sumy, ani neuvádza, za akú dobu túto sankčnú úrokovú sadzbu uplatňuje.

Za takýchto okolností považoval odvolací súd zamietnutie návrhu ohľadne sumy 30,47 Eur súdom prvého stupňa za opodstatnené, a preto v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolací súd považuje za správne aj rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania, keď rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Citované zákonné ustanovenie totiž umožňuje súdu v prípade čiastočného úspechu účastníkov rozhodnúť tak, že náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Rozhodnutie o trovách, tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo, sa aplikuje hlavne v prípadoch, keď úspech vyváži neúspech, avšak neznamená to matematické vyjadrenie rovnosti úspechu a neúspechu v konaní.

V odvolacom konaní bol tak úspešný odporca, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním mu trovy nevznikli, a preto mu neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.